

Reconeixença

Un relat de: [Vicenç Ambrós i Besa](#)

Em desconec, encara,
l'harmonia complexa
latent en mi.

M'avinc a temptejar
la sort de veure'm sol
al clos d'un marc.

La sorra se m'esmuny
i, anodina, es dissipa
en un desert.

Resta en mi l'univers,
amagat rere els ulls,
a l'horitzó.

Esberla, reptador,
el mar, enjogassant
l'aigua als esculls.

I murmura al destí
trajectes i destins
innovadors.